

Arrest

nr. 91 485 van 13 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in het dorp Nangalam gelegen in het district Dara-i-Pech van de provincie Kunar. U bent pashtoun en soenniet. Tijdens het talibanregime besloten uw ouders omwille van de slechte situatie en een grondconflict Afghanistan te verlaten en naar Pakistan te gaan. U verbleef in een vluchtelingenkamp in de buurt van Karkhano Hada. Nadien verhuisde u met uw familie naar Bara gelegen in Khyber agency te Pakistan waar u ongeveer 13 of 14 jaar verbleef. Uw vader opende hier een eigen winkel waar u als mecanicien werkte. U werd op uw werk benaderd door Mangal Bagh. Hij wilde dat jullie voor hem werkten en bepaalde zaken in de auto's verstopten. Jullie weigerden dit en moesten terugkeren naar Afghanistan. U en uw familie besloten opnieuw naar uw geboortedorp Nangalam te gaan in Dara-i-Pech te Kunar. U verbleef drie, vier of vijf

maanden in Nangalam. Hier begon u als mecaniciens te werken in de workshop van Yahya Haji. U werkte hier één keer om de twee of drie dagen. Af en toe moest u op verplaatsing gaan om auto's te herstellen. Dit deed u twee maal. Op een dag werd u opnieuw opgebeld om op verplaatsing te gaan werken. Nadat u een auto hersteld had vroegen ze om een plaats te maken in de auto waar explosieven in konden worden verstopt. U weigerde dit te doen. U zei dat u een andere keer zou terugkomen om het te maken. U ging naar huis en vertelde uw vader wat er gebeurd was. Uw vader raadde u aan om dit niet te doen. De volgende dag ging u niet meer terug naar de garage en begon u een andere job te zoeken. Via Fazil Waddood vond u een job op een Amerikaanse basis waar u auto's herstelde. U werkte hier ongeveer tien of twaalf dagen toen u door de taliban werd meegenomen naar een plaats in de bergen. Ze hielden u een drietal dagen vast en vroegen u om explosieven te verstopten in auto's. U weigerde met hen samen te werken waardoor u drie dagen geen eten kreeg. U had uiteindelijk geen andere keuze en hielp hen. U werd nadien geslagen en gedwongen met hen te blijven samenwerken in de toekomst. U werd zo hard geslagen dat uw vader u meenam naar een ziekenhuis in het Pakistaanse Peshawar. Uw broer had intussen klacht ingediend tegen de personen die u ontvoerd en mishandeld hadden. U kreeg daarop dreigbrieven van de taliban en oproepingsbrieven van de politie die u wilden ondervragen. Twee van uw broers werden tijdens uw ziekenhuisverblijf vermoord door de taliban omdat u weigerde met hen te werken en zij klacht ingediend hadden. U verbleef ongeveer drie maanden in het ziekenhuis tot u hersteld was. Na uw herstel stuurde uw vader u het land uit. Na een reis van ongeveer vier maanden vanuit Pakistan kwam u in België aan op 25 maart 2011 waar u drie dagen later asiel aanvraagde. U beweerde bij aankomst minderjarig te zijn. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: een vluchtelingenkaart uit Pakistan, een werkbadge van de Amerikaanse basis FOB Fenty, een brief van het dorpshef, twee oproepingsbrieven van de politie, drie dreigbrieven van de taliban, een verzoekschrift, een krantenartikel en een verzendingsbewijs."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Vooreerst dient te worden vastgesteld dat aan uw beweerde minderjarigheid geen geloof kan worden gehecht. Uit een medisch onderzoek gedaan in opdracht van de Dienst Voogdij is gebleken dat u op 4 juli 2011 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 21,3 jaar uw minimumleeftijd is. Hieruit ontstaat het vermoeden dat u de Belgische asielinstanties hebt willen misleiden met betrekking tot uw leeftijd en dit om eventuele bijkomende bescherming te bekomen op basis van uw beweerde minderjarigheid. Aanvankelijk verklaarde u immers te zijn geboren op 31.12.1994 (zie verklaring DVZ vraag 4). Op het CGVS verklaarde u echter niet meer te weten wanneer u geboren bent, maar u verklaarde dat u bijna 18 jaar oud was op het moment van het interview (CGVS, p. 3). U deed zich op het CGVS dus nog steeds jonger voor dan werd vastgesteld door het medisch onderzoek. Aan uw vermeende minderjarigheid kan echter geen geloof worden gehecht. Bovendien beweerde u aanvankelijk geboren te zijn in de stad Peshawar te Pakistan in plaats van in het dorp Manogai te Kunar (DVZ verklaring, vraag 5; CGVS, p. 2, 3). Ook de door u opgegeven naam werd nadien aangepast. Aanvankelijk beweerde u Gohar Afsarkhan te heten om deze nadien te laten wijzigen in Safi Afsarkhan (DVZ verklaring, vraag 1; CGVS, p. 2). Deze vaststellingen dragen allermindst bij tot de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Verder dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. Uiterst fragmentarische kennis over de regio alsook uw beperkte kennis over aspecten die het dagelijkse leven in Afghanistan betreffen doet immers vraagtekens plaatsen bij uw bewering de laatste maanden in Kunar te hebben verbleven. Zo moet worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio waar u geboren bent en de laatste maanden voor uw definitieve vertrek uit Afghanistan hebt doorgebracht uiterst beperkt is. U beweerde geboren te zijn in het dorp Nangalam en zou daar enkele jaren gewoond hebben voor uw vlucht naar Pakistan (CGVS, p. 2-3). Net voor uw vertrek uit Afghanistan stelde u zelfs nog enkele maanden in uw dorp te hebben gewoond en gewerkt (CGVS, p. 3, 6). U kon echter geen enkel dorp opnoemen dat in de omgeving van uw eigen dorp gelegen is. U stelde simpelweg dat u de namen niet kent (CGVS, p. 15-16). U voegde nog Dara-i-Pech toe, een plaats die volgens u in het district Manogai gelegen is (CGVS, p. 15). In werkelijkheid is Dara-i-Pech de naam voor het district waarin uw beweerde gewoond te hebben en de naam van een vallei. Ook het door u opgegeven dorp Dam Kalay (CGVS, p. 15) ligt

helemaal niet in de nabije omgeving van uw dorp en ligt zelfs in een ander district van de provincie, namelijk in Asad Abad, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het dossier werd toegevoegd. Het is echter vreemd dat u wel een dorp kon benoemen uit een ander district, maar geen enkel dorp uit uw eigen district. U probeerde uw gebrek aan kennis te verdoezelen door te beweren maar drie of vier maanden in uw district te zijn geweest (CGVS, p. 15). Echter, dit is geen afdoende verklaring voor uw gebrek aan kennis van uw eigen leefomgeving. U kon zelfs geen dorp opnoemen dat het dichtste bij het uwe gelegen is (CGVS, p. 15). U stelde dat uw dorp ongeveer 20 minuten van het districtcentrum gelegen is. Hoewel u er nooit zou geweest zijn, kon u wel een correcte inschatting maken van deze afstand hetgeen opnieuw doet verbazen (CGVS, p. 16). Ook tijdens uw terugkeer van Pakistan naar uw dorp kon u geen enkel dorp bij naam noemen dat u op uw weg passeerde (CGVS, p. 8-9). U stelde dat u Jalalabad, Laghman en Mazar (Mazar-i-Sharif) tegenkwam op uw weg naar uw dorp (CGVS, p. 15). Echter, Mazar-i-Sharif is een stad in het noorden van Afghanistan, een plaats die u geheel niet tegenkomt om vanuit Pakistan naar Kunar te reizen. De eerste plaats die u zou zijn tegengekomen op uw terugkeer van Pakistan naar Nangalam te Kunar is volgens u Jalalabad (CGVS, p. 9). Als u werkelijk teruggekeerd zou zijn van Pakistan naar uw dorp Nangalam zou u toch een nauwkeurigere en correcte wegbeschrijving moeten kunnen geven. U vervolgens gevraagd iets over de natuur in uw district te vertellen zei u vaagweg dat het er groen is (CGVS, p. 16). Het is erg vreemd dat u niet spontaan vertelde dat uw district erg bergachtig is, zoals uit de beschikbare informatie blijkt (een kopie van de informatie wordt toegevoegd aan het dossier). Pas nadat u gevraagd werd of er bergen en rivieren in uw district zijn antwoordde u bevestigend. Welke bergen en welke rivieren er zijn in uw district wist u wederom niet (CGVS, p. 16). Ook namen van scholen, ziekenhuizen of klinieken kon u niet noemen (CGVS, p. 16). Evenmin lijkt u op de hoogte te zijn van de (politieke) situatie in uw regio van herkomst. Zo beweerde u dat toen u daar opnieuw woonde het districtshoofd van uw district Fazlullah Wahidi was (CGVS, p. 17). Als u om meer toelichting gevraagd werd over deze persoon, kon u niets meer toevoegen buiten zijn naam. U wist niet wat zijn volledige naam was en kende zelfs zijn etnie niet (CGVS, p. 17). Opnieuw schreef u uw gebrek aan kennis toe aan uw erg korte verblijf aldaar (CGVS, p. 17). Bovendien is Fazlullah Wahidi nooit districtshoofd geweest van Dara-i-Pech, maar is hij de huidige gouverneur van de provincie Kunar (een kopie van deze informatie wordt aan het dossier toegevoegd). U vervolgens gevraagd wie de gouverneur van Kunar was toen u terugkeerde uit Pakistan, stelde u vreemd genoeg dat dit Fazlullah Wahidi was (CGVS, p. 17). U geconfronteerd met uw eerdere verklaring waarbij u stelde dat Fazlullah Wahidi het districtshoofd was van Dara-i-Pech, stelde u plots toch dat de gouverneur Assadullah Wafa was (CGVS, p. 17). Uiteindelijk wijzigt u opnieuw uw antwoord door te zeggen dat u niet weet wie de gouverneur was toen u daar verbleef (CGVS, p. 17). In werkelijkheid was Assadullah Wafa gouverneur van Kunar van 2005 tot 2006 en dus niet tijdens uw verblijf daar (een kopie van deze informatie wordt aan het dossier toegevoegd). U vervolgens gevraagd of u enkele namen van pashtounen die als voorbeeldfiguur gezien kunnen worden kon opnoemen, noemde u Fazil Wadood. Hij was bekend in uw district omdat hij de pashtounen hielp in de regio. Dit is echter een erg vage en oppervlakkige verklaring om een zeer bekende pashtoun in uw regio te beschrijven. Een andere voorbeeldfiguur is Haji Sher Bahador, de malik van uw dorp Nangalam (CGVS, p. 13). Het is echter vreemd dat u wat later in het gehoor verklaarde dat Fazil Wadood de malik van het dorp was die u zou geholpen hebben bij het zoeken van een job (CGVS, p. 20). Uw steeds wijzigende antwoorden doen vermoeden dat u uw kennis op een andere manier hebt opgedaan dan door uw beweerde verblijf aldaar. Dat u zich dermate vergist over de namen van prominente persoonlijkheden in de provincie Kunar en in uw district Dara-i-Pech is uiterst merkwaardig. U gevraagd of u nog andere bekende pashtounen kende, stelde u president Karzai te kennen maar geen anderen (CGVS, p. 13). Dat u als pashtoun geen andere bekende pashtounen uit Afghanistan kon opnoemen is erg merkwaardig. Verder dient te worden opgemerkt dat u geen concrete antwoorden gaf op de vragen over de veiligheidssituatie in uw district Dara-i-Pech. U gaf namelijk geen blijk van kennis over enkele gebeurtenissen in uw district tijdens uw aanwezigheid. U gevraagd of u enkele voorbeelden kon geven van incidenten die zich voordeden toen u daar verbleef, zei u simpelweg dat u het zich niet meer herinnerde (CGVS, p. 17). Afgaande op uw eigen verklaringen over uw reisroute blijkt dat u in de periode van april 2010 tot en met juli 2010 zeker in Dara-i-Pech zou hebben verbleven (DVZ verklaring, vraag 35). Het is dan ook erg vreemd dat u zich geen enkel incident kan herinneren aangezien er zich in die periode wel enkele belangrijke incidenten hebben voorgedaan, zoals blijkt uit objectieve informatie (een kopie van de informatie wordt toegevoegd aan het dossier). Indien u werkelijk terugkeerde naar uw district en er zelfs gewerkt hebt als mecaniciens op een Amerikaanse legerbasis mag van u toch op zijn minst een begin van kennis verwacht worden over enkele gebeurtenissen. U verklaarde dat er buitenlanders aanwezig zijn in uw district. U leek echter niet te weten welke nationaliteit zij hebben. Dit is echter een erg merkwaardige vaststelling aangezien u daar zelf ook werkte (CGVS, p. 17). Evenmin leek u toelichting te kunnen geven over de activiteiten van de buitenlanders op de basis in Manogai. U stelde enkel dat zij vrede en veiligheid brengen (CGVS, p. 17). Aangezien u zelf als mecaniciens gewerkt

hebt op de basis mag van u een specifiekere toelichting verwacht worden. Evenmin wist u wie aan de leiding stond van de basis waar u werkte (CGVS, p. 17, 18). U kon geen enkele naam opnoemen van Afghanen of buitenlanders die er werkten en ook de eenheid waarvoor u als mecanicien werkte kende u niet (CGVS, p. 20, 21). Wanneer u vervolgens een om een beschrijving werd gevraagd van de basis waar u gewerkt hebt, bleef u erg oppervlakkig. U stelde vaagweg dat er muren waren en militaire tenten alsook lichten in de omgeving. Als u om nog informatie gevraagd werd over de basis stelde u dat dit alles was (CGVS, p. 21). Volgens u zou er een school in opbouw geweest zijn met hulp van de buitenlanders, maar u wist niet in welke fase het bouwproject was toen u de regio verliet (CGVS, p. 18). Hieruit blijkt dat u ook uw dagelijkse activiteiten in Afghanistan als mecanicien in een Amerikaanse legerbasis niet geloofwaardig kan maken. Daarnaast werd vastgesteld dat u de Afgaanse kalender quasi niet kent. U kon dan wel zonder problemen de twaalf maanden opsommen alsook het huidige jaartal noemen (CGVS, p. 14-15). Deze beperkte kennis kan echter niet overtuigen. Zo kende u uw eigen geboortedatum niet (CGVS, p. 3). Vervolgens wist u niet van welk jaar tot welk jaar u in Bara te Pakistan woonden en wanneer u precies terugkeerde naar Afghanistan (CGVS, p. 3). U wist zelfs niet van welke maand tot welke maand u precies in Nangalam verbleven hebt. U wou de maanden niet zeggen omdat u bang was een verkeerd antwoord te geven (CGVS, p. 17). Nochtans kon u alle Afgaanse maanden eerder in het gehoor opsommen. U beweerde zelfs dat u de maanden kende omdat u ze thuis gebruikte waardoor van u toch zeker een begin van praktische kennis van de Afgaanse kalender verwacht mag worden. Ook het jaartal behoort volgens u tot uw algemene kennis waardoor het doet verbazen dat u tijdens het gehoor geen enkel ander jaartal kon opnoemen (CGVS, p. 15). Dit doet nog meer vermoeden dat u bepaalde zaken aangaande de Afgaanse leefwereld hebt ingestudeerd. Wanneer nieuwjaar gevierd wordt in Afghanistan wist u evenmin, volgens u omdat u niet opgeleid bent (CGVS, p. 13). U beweerde dat als de laatste maand om is het nieuwe jaar begint. Echter, in welke maand of op welke datum nieuwjaar dan precies gevierd wordt, wist u niet (CGVS, p. 13). Het is ook vreemd dat u geen enkele Afgaanse radio of tv-zender kan opnoemen, ook al zegt u dan geen radio of tvV te hebben gehad, de namen ervan kon u wel tijdens uw verblijf in Kunar hebben opgevangen (CGVS p. 15, 17). Hiervan uitgaande zou u toch op de hoogte moeten zijn van dergelijke basiskennis waarnaar gepeild werd. De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Zo legde u drie dreigbrieven van de taliban voor alsook twee oproepingsbrieven van de politie, een verzoekschrift, een brief van het dorps hoofd en een krantenartikel dat uw problemen in Pakistan en in Afghanistan moet verduidelijken. U legde verder nog een vluchtelingenkaart en een werkbadge met foto voor. Deze documenten kunnen uw asielaanvraag slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Het is bovendien erg duidelijk, na vergelijking met uw foto op uw bijlage 26, dat het helemaal niet u bent die op beide foto's op de kaarten afgebeeld staat. De persoon op de foto's heeft een opvallend lichtere huidskleur dan u, een andere gezichtsvorm en een andere haarstijl. Dit doet het vermoeden opwekken dat deze kaarten van een andere persoon zijn en dat u deze op een andere manier hebt verkregen dan u beweerde. Zoals trouwens nog blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt kan aan Afgaanse documenten slechts weinig bewijswaarde worden toegekend. Immers, uit de informatie blijkt dat Afgaanse (identiteits-)documenten middels corruptie gemakkelijk in en buiten Afghanistan te verkrijgen zijn en dat valse documenten vaak niet van authentieke te onderscheiden zijn. Deze documenten volstaan dan ook niet om bovenstaande appreciatie van uw asielaanvraag in positieve zin te wijzigen. Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontszeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om

te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Hij stelt dat zijn beperkte kennis van de regio en van het dagelijkse leven in Afghanistan normaal zijn omdat hij het grootste deel van zijn leven in Pakistan heeft gewoond.

Verder stelt hij dat het CGVS ten onrechte de situatie in Kunar heeft beoordeeld.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers kennis van de streek waar hij de laatste maanden voor zijn vertrek naar België woonde, was immers zeer beperkt, net zoals zijn kennis van het dagelijkse leven in Afghanistan. Verzoekers betoog dat hij het grootste deel van zijn leven in Pakistan heeft gewoond, kan deze gebrekkige kennis niet verklaren. Ook van iemand die maar enkele maanden in Afghanistan woonde, mag worden verwacht dat hij enige kennis van zijn leefomgeving kan tentoonspreiden. Zo kon verzoeker geen enkel dorp opnoemen dat in de buurt van zijn dorp lag. Hij kende ook geen namen van scholen of ziekenhuizen. Over de natuur in zijn streek kon hij enkel zeggen dat het er groen is, terwijl zijn streek erg bergachtig is. Zijn verklaringen over prominente personen in zijn streek waren ook weinig samenhangend. Zo stelde hij bijvoorbeeld eerst dat Haji Sher Bahador de *malik* van zijn dorp was, terwijl hij later tijdens het gehoor verklaarde dat Fazil Wadood de *malik* van zijn dorp was. Aangezien de *malik* hem zou geholpen hebben bij het zoeken van een job, mag worden verwacht dat hij hierover geen tegenstrijdige verklaringen aflegt. Verzoeker had ook moeite om de Afghaanse kalender te gebruiken. Hij kon wel de twaalf maanden opsommen en het huidige jaartal noemen, maar hij kon de kalender voor het overige niet in de praktijk gebruiken. Hij beweerde nochtans dat hij de kalender thuis gebruikte, zodat een betere praktische kennis mag worden verwacht.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt nog bijkomend ondermijnd door het feit dat hij tijdens de asielprocedure zijn naam en zijn geboorteplaats wijzigde en ook niet meer kon zeggen wanneer hij juist was geboren.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen

dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER